

Kaken Almazbekov

(1934 - 1991)

13 Temmuz 1934 yılında Sokuluk ilçesi Şalta köyünde doğdu. Bişkek'teki No: 5. Kırgız Orta Mektebi'nde eğitim gördü. "Kimde ayıp? (Kimde suç?)", "Cır-

gal (Mesutluk)", "Meldeş (Yarış)", "Irlar (Şiirler)" gibi kitapları yayımlandı. Şairin birçok şiiri halk arasında şarkı olarak söylenmektedir. Şair, 1991 yılında vefat etti.

Şiirler

ALBIRIP ŞATTIK CÜZÜNDÖ

Bar beken este bayagi,
Bak çeti ayıl ayagi.
Kün çığa işke barattik,
Küç alıp caştık bayani.

Cıldızı cansa mañdayda,
Cırgabay turgan can kayda.
Demeyde bir top uzak col,
Deger ele kıska andaya.

Aytalbay sirdın tüğölün,
Açışıp ketti cürögüm.
Kıylılıp turgan meni ayap,
Kılçaktayt menin cürögüm.

İşine kaldıñ kayrılıp,
İç sizdap araň ayrılip.
Kızmatka kettim men dagı,
Kıskargan colgo kaygırıp.

Andan soñ kördüm küzündö,
Albürip şattık cüzündö.
Saa cetpey turgan bak içi,
Şak iyip bışkan cüzümgö.

Baykalbay köp el caynagan,
Baştaldi sırlar kayradan.
Güldötkön süyüü butagın,
Gül turmuş senden aylanam.

ÇAGILGAN

Körükköndö közdör tike karabay,
Erke münöz uyaň öskön baladay.
Cürök sırin cüzübüzdön baykaşip,
Baratabız güldüü baktı aralay.

Biz al künü taanışkanbız cañidan,
Carım karış çıkkım kelbeyt canıñdan.
Appagiňdi körüp alçı degensip,
Añğıça ele cark dey tüstü çagilgan.

Cark degende nege seni karadım,
Cürök bulkup caynap turdu camalıñ.
Dagi-dagi cark dey tüssö eken dep,
Oşondo men çagigändi samadım.

NUR SAÇIP SEVİNÇ YÜZÜNDE

Var miymış akılda o günkü,
Bahçe kenarı köyün eteği.
Güneş doğmadan gidiyorduk,
Güç alıp gençlik destanı.

Yıldızı parlarsa alnında,
Keyif çekmeyecek can nerede.
Genelde bir çok uzak yol,
O kadar kısa öyle anda.

Anlatamayıp surrin tümünü,
Sızlayıverdi yüreğim.
İstemeyerek duran bana acıyıp,
Bakinır benim güzelim.

İşin tarafa kaldın dönüp,
İç yanıp zar zor ayrılip.
İşime gittim ben dahi,
Kısalan yola üzülüp.

Ondan sonra gördüm güzünde,
Nur saçıp mutluluk yüzüne.
Güç yetmeyen bahçe içi,
Dali eğilip pişen üzümden.

Ansızın millet çoğalıp,
Başladı sırlar yeniden.
Çiçek açtıran aşk dalını,
Gül hayat senden memnunum.

YILDIRIM

Görüşünce gözler dik bakamayıp,
Şımarık huylu nazik yetişen çocuk gibi.
Yürek sırınnı yüzümüzden anlaşıp,
Gidiyoruz çiçekli bahçeyi dolaşıp.

Biz o gün tanışmıştık yeniden,
Yarım karış çıkmak istemem yanından.
Sarışınıń bir görüp al demiş gibi,
Ansızın bir parlayıverdi yıldırım.

Parlayınca neden sana baktım ki,
Yürek çarpıp parlıyordu cemalin.
Yine-yine parlayıverseydi diye,
O anda ben yıldırımı istedim.

Basılıt go turalı dep kiçine,
Baş katabız bir kürmönün içine.
Oşol tündü dal oşentip ötkördük,
Nege mınça süyüü kızık kişiye.

Dinecektir bekleyelim diye birazcık,
Baş sokarız bir yeleğin içine.
O geceyi tam böylece geçirdik,
Neden böyle aşk ilginçtir kişiye.

ATTİÑ

Caşıl bak caykı keç ele,
Canaşa cürgön kez ele.
Küydürgü kermek söz ugup,
Küügümđöy tüştüñ tez ele.

Balaket bolup keterin,
Baykagan emes ekemin.
Anı oylop azır baş çaykap,
Attiñ dep cürgön kezegim.

Boto köz süyküm calcalım,
Bolso da ayıp andagım.
Üydö da, tişta seni estep,
Ümütüm üzö albadım.

Köp izdeym, tappaym aylasın,
Körünbös kanday caydasıñ.
Cüzüñö cürgön cılınp,
Cüröktün kantem aylasın.

Biz üzgün cıpar gül kayda,
Biz cürgön cirgal tün kayda.
Közündön seket boloyun,
Körünüp koyçu bir kayra.

CIPARI BELEÑ BALANIN

Taratıp şookum asmanga,
Tañ atıp kele catkanda.
Almaluu baktı aralap,
Ayıldı közdöy baskanda.

Koş dediñ kolum bek kısıp,
Kozgolup cürök ketti ısp.
Coodurap köpkö tikteştiñ,
Cok çigar andan eç kızık.

Cıldızday carık kabagiñ,
Cilmayıp cal-cal karadım.
Citiña kettim magdırıp,
Cıparı beleñ balanın.

Körünsö azır karaaniñ,
Cark ete tüşöt kabagım.
Ubayım tartıp kıynalam,
Ukpasam birpas kabarıñ.
Süyüğö erkin col bergen,
Irahmat saga zamanım.

YAZIK

Yeşil bahçe yaz akşamydi,
Yan yana gezen bir andi.
İnciten acı söz duyup,
Somurtuverdin bir anda.

Felaket oluvereceğini,
(Asla) fark edememişim.
Onu düşünüp şimdi kafa sallayıp,
Pişmanlık duyan anımdır.

Güzel göz sevimli dilberim,
Olsa da ayıp o günküm.
Evde de, dışarıda seni düşünüp,
Ümidimi koparamadım.

Cök ararım, bulamam çaresini,
Görünmez nasıl bir yerdesin.
Yüzünde dolaşan ısinip,
Yüreğin ne yaparım çaresini.

Biz toplayan mis çiçek nerede,
Biz gezen keyifli gece nerede.
Gözlerine kurban olayım,
Görünüversen e bir kere.

MİS KOKUSU MUYDUN BEBEĞİN

Dağıtip şule gök yüzüne,
Tan atmaya başladığında.
Elmalı bahçeyi dolaşip,
Köye doğru yürüyünce.

Elveda dedin elim sıkı tutup,
Oynayıverdi yürek ısinip.
Yalvarıp uzunca bakiştik,
Yoktur bundan daha güzel şey.

Yıldız gibi açık alın çehren,
Gülümseyip sevgiyle baktım.
Kokundan oldum ben sarhoş,
Kokusunu muydun bebeğin.

Görünse şimdi karaltın,
Açlıiverir keyif neşem.
Endişelenip azap çekerim,
Duymazsam biraz haberini.
Aşka serbest yol veren,
Teşekkür sana zamanım.